

[Lysholt Hansen.]

følgende år, må man også tage i betragtning, at specielt provinskommunernes likviditet som følge af kildeskatten er forringet med over 1 milliard kr. Det er altså ikke først og fremmest kommunal investering, men ændringer i kommunernes driftskapitalforhold på grund af lovændringer, som har ført til en forøget kommunal lånoptagning i den allerseneste tid. Det viser sig, at de senere års investeringsforøgelse er blevet finansieret ved en forøgelse af de kommunale skatter, og lad mig føje til, at disse skatter er steget klækkeligt, nemlig fra 5,4 milliarder kr. i 1966-67 til 8,6 milliarder kr. i 1969-70. Vi kommer op på stigninger i kommuneskatten på 22 pct., så jeg tør nok sige, at kommunerne i hvert fald må holde for.

Jeg vil gerne til slut til finansministeren sige, at jeg jo ikke har haft andre muligheder for at finde skattestigningen, for ministeren har ikke hjulpet os, siden han sad i den glade opposition, med at finde ud af, hvor stor en del skatterne udgør af nationalproduktet. Jeg tør ikke sige, om bruttofaktorindkomsten er mere hensigtsmæssig at beregne efter end det, der er brugt i Finanstidende, men jeg ser ikke spor odiøst i at bruge det. Ministeren kunne have imødegået det, hvis det er forkert; det tror jeg ikke det er.

(Kort bemærkning)

J. O. Krag: Det er rigtigt, som finansministeren sagde, at vi i den forrige regerings tid forsøgte os med en anden form for finanslovdebat, idet vi prøvede at samle hvert års finanslovdebat om et enkelt større emne, f. eks. trafikken og undervisningsproblemerne. Jeg kan godt sige, at jeg synes, ideen var god — den var nemlig min egen. Men jeg kan af samme grund tilføje, at den faktisk ikke var nogen succes; vi fik ikke de debatter ud af den, som vi havde håbet på. Men derfor kan man da godt forsøge det igen. Jeg synes nemlig, det er rigtigt, som hr. Poul Dam sagde, at vores debatform her ikke er tilfredsstillende.

Så siger finansministeren, at den praksis at bruge kasseoverskuddet til at aflaste pengepolitikken med var god latin i tidligere regeringers tid og vel stadig må være

god latin. Ja men i tidligere regeringers tid var det ikke god latin for alle; det var jo ikke særlig god latin hos hr. Poul Møller dengang. I tidligere regeringers tid var det fæl socialistisk politik at arbejde med kasseoverskud — jeg kigger kærligt ned på statsministeren, som et par gange var mig behjælpelig med at komme igennem nogle vanskeligheder, hvor vi bestemt ingen støtte fik fra hverken venstre eller konservative. Men det kan jo være, at finansministeren er blevet dygtigere til latin i mellemtiden; det er der meget der tyder på. Nogle synes endda, at han er for dygtig til latin, i hvert fald til denne latin.

Så må jeg kvittere for finansministerens vældig kvikke svar på det dér med nostalgien. Mens han talte om den politiker, der stærkest led af nostalgi, var jeg en overgang lige ved at tro, at det var mig, han sigtede til; men jeg spurgte min sidemand, og han mente bestemt, det måtte være undervisningsminister Helge Larsen. Jeg ved det ikke.

Økonomiministeren (Nyboe Andersen): Må jeg begynde med en kort bemærkning til hr. J. O. Krag, som i forrige indlæg antydede, at jeg skulle mene, at vor indtræden i fællesmarkedet lå lige om hjørnet. Det har jeg ikke sagt og ikke ment. Men jeg tror, at åbning af forhandlinger om optagelse ligger forholdsvis lige om hjørnet. Hvad resultatet af de forhandlinger bliver, og hvor lang tid de kommer til at tage, er det straks meget sværere at sige noget om. I bedste fald kan en indtræden vel blive en realitet i 1973; men der kan jo ske meget i den mellemliggende tid, som udskyder eller eventuelt forhindrer dette resultat.

Jeg var glad for, at hr. Lysholt Hansen slog fast, at han erkendte, at der er et betalingsbalanceproblem. Så har vi et grundlag for at blive enige.

Jeg vil til gengæld sige, at jeg ikke af princip er modstander af at optage lån i udlandet. Det er jeg lige så lidt nu, som jeg har været det i tidligere glade dage, som jeg dog uden nogen form for nostalgi tænker tilbage på, men hvorfra hr. Lysholt Hansen har fundet et eller andet citat af en professor i nationaløkonomi. Jeg mener nu, som jeg før har ment, at man må sikre, at det er de eksportfremmende investeringer, der stiger i tilstrække-